

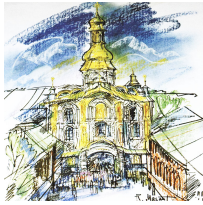
А. М. Ревенко

Масаутов Рафаель Зейнурович

МАСАУТОВ Рафаель Зейнурович (21. 12. 1934, с. Малі Чапурники Сталінгр. краю, нині Волгогр. обл., РФ) – графік, живописець, дизайнер і громадський діяч. Батько Т. Масаутова. Народний художник України (1993). Мист. премія ім. В. Касіяна (1989). Лауреат низки міжнар. відзнак, зокрема премії ЮНЕСКО за політ. графіку (1980). Член НСХУ (1972). Закін. Казан. художнє училище (РФ, 1954), Київ. худож. інститут (1960; викл. В. Болдирев, І. Плещинський). На творчій роботі. Від 1950-х рр. співпрацює з київ. видавництвами «Дніпро», «Молодь», «Український письменник», «Веселка». Від 1954 – учасник міських, всеукр., зарубіж. мистецьких виставок і пленерів. Персон. – у Києві (1972, 1983, 1993, 2002, 2016), Стамбулі (1997). Основні галузі – станк. істор. живопис, станк. і книжк. графіка, дизайн у стилі реаліст. авангарду. Оформив кн. «Вибране» І. Неходи (1956), «Протуберанці серця» І. Драча (1965), «Собор» О. Гончара (1968), «Міфи Древньої Греції» (1983), роман «Золотий Ра. Геродотові історії у вільному переказі» І. Білика (1989; усі – Київ) та ін. Деякі роботи зберігаються у НХМ (Київ). Голова Центру тюркомов. народів України (від 1989), голова Ради національностей України (1992–94), почес. голова і чл. Асамблеї національностей України (від 1995), президент товариства «Україна–Туреччина» при раді Міжнар. товариства «Україна і світ» (від 1992). Співавтор кн. «Тюркская предыстория Древней Руси».

Фотоілюстрації

Основні твори

емблеми – для 12-го Всесвіт. фестивалю молоді та студентів «Москва–85» (Москва, 1985), «Рік Миру» для ЮНЕСКО (Париж, 1986; обидві – 1-а премія); живопис – серія «Пейзажі України» (від 1990-х рр.); «Хаджи-Мурат», «Бузковий дощ» (обидва – 2007), «Княжна Турхан» (2009), «Кипчацький воїн», «Степовий шаман Чурай» (обидва – 2012), «Хан Атілла» (2013), «Кочкар Масаут Могути (Очільник чернігівської знаті)» (2015), «А. Солов'яненко», «Князь Могути» (обидва – 2016), «У селі (Дружина художника Т. Нехода)» (2017); графіка – серії «Париж» (від 1994), «Київ», «Стамбул» (обидві – від 1995), «Київ золотоверхий» (від 2012); «Народна поетеса Маруся Чурай», «Національний банк України» (обидва – 2017); проекти – скульптур. композиції «Т. Шевченко і кобзар Вересай» (2011, для м. Канів Черкас. обл.), меморіалів «Сталінград» (2012, присвячено перемозі на Волзі), «Ватан» (2013, приурочено депортації народів Криму 1944).

Бібліографічний опис:

Масаутов Рафаель Зейнурович / А. М. Ревенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65764>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).